

Avgjørelse

Avsagt	16.05.2024
Saknr.	4/24
Domsutvalgets medlemmer:	Trude Melbye Alf Kirkesæther Tomasz Edsberg
Parter:	NIFs påtalenemnd
	mot
	A

Saken gjelder krav om sanksjon etter brudd på NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstav j.

1. Innledning

Norges Ishockeyforbund anmodet den 7. desember 2023 Påtalenemnda (**Påtalenemnda**) for Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (**NIF**) om å påtale A.

Bakgrunnen for påtalanmodningen er en hendelse som fant sted i ***hallen den **. ** 2023, i en pause i kampen mellom *** [navn ishockeyklubb] og *** [navn ishockeyklubb] U15-lag.

Påtalenemnda besluttet den 4. mars 2024 å inngi påtale mot A, hvor det nedlegges følgende påstand:

*A dømmes for overtredelse av NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstav j, til å nektes adgang til ***hallen og andre ishaller fram til 1. juli 2024, jf. sanksjonsregelverket § 1-7 (1) bokstav g.*

Påtalenemnda har lagt til grunn at opplysningene i saken ikke gir tilstrekkelig holdepunkt for å påstå at A har brutt NIFs sanksjonsregelverk (**NSR**) § 1-4 (1) bokstav b om "rettstridig vold". Påtalen, med påstand om overtredelse av NSR § 1-4 (1) bokstav j, gjelder oppførsel som "klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse". Påtalanmodningen fra Norges Ishockeyforbund viser også til NSR § 1-4 (1) bokstav j, uten å nevne bokstav b.

2. Sakens bakgrunn

Sakens faktiske bakgrunn er beskrevet slik i påtalanmodningen fra Norges Ishockeyforbund, som gjengis i Påtalenemnda sitt vedtak [anonymisert av NIF]:

*«Anklagde, som er medlem av *** [idrettslag], og har en sønn som spiller på lag involvert i kampen, oppsøkte området bak utvisningsboksene i ***hallen som følge av ønske om å konfrontere foresatt til en på motstanderlaget for blant annet å filme med sitt mobilkamera ifm en utvisning. Dette resulterte i at begge foresatt ble bedt av kampens dommer om å forlate arenaen. Begge etterkom dette, dog ikke uten høylytte protester. Kampen kom i gang igjen, og perioden ferdigspilt. I påfølgende pause kom anklagede inn i hallen igjen, og oppsøkte dommerne som da hadde sin pause i utvisningsboksen ved sekretariatet. Han ble på nytt bedt om å forlate hallen, men etterkom dette ikke, men begynte isteden å kritisere kampens dommere. Ved gjentatte beskjed er om å forlate hallen valgte anklagede til slutt å etterkomme dette, men før han forlater stedet velger han å fysisk slå mot dommers plexiglass (i følge dommers rapport)/ta tak med tre fingre i plexiglasset til dommer (anklagedes versjon) og og si at 'nå er det vel nok' til dommer. Han forlater deretter arenaen og kampen spilles ferdig.»*

3. Saksgangen i Domsutvalget

NIFs domsutvalg (**Domsutvalget**) mottok saken fra Påtalenemnda den 29. mars 2024. I e-post datert 8. april 2024 oversendte Domsutvalget begjæringen om påtale og sakens dokumenter for øvrig til A, som fikk frist til 22. april 2024 for tilsvarende. A ble samtidig informert

om at Domsutvalget ville treffe sin beslutning på grunnlag av påtalen dersom det ikke kom bemerkninger til denne innen fristen for tilsvaer.

I e-post til sekretariatet datert 16. april 2024 skrev A at "jeg har nok ikke så mye mer å meddele enn jeg allerede har gjort. Skulle jeg komme på noe så legger jeg det inn før 22/4."

A har ikke gitt ytterligere tilsvaer innen fristen. Saken avgjøres derfor på grunnlag av påtalebegjæringen med tilhørende dokumenter, jf. NSR § 1-12-3-2 (3). As bemerkninger fremsatt tidligere i saken, som er beskrevet i sakens dokumenter og inngår som en del av Påtalenemndas beslutningsgrunnlag, kan også vektlegges av Domsutvalget.

4. Partenes anførsler

Påtalenemnda har lagt ned påstand om at A dømmes for overtredelse av NSR § 1-4 (1) bokstav j.

Påtalenemnda anfører at det foreligger "klar sannsynlighetsovervekt" for at A sin opptreden "klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse" jf. NSR § 1-4 (1) bokstav j, jf. § 1-12-3-2 (4).

Den påtalte, A, har ikke nedlagt påstand.

A har tidligere i sakens behandling gitt tydelig uttrykk for at han ikke er enig i de faktiske forhold slik de beskrives i dommerrapporten. Han skriver i e-post til Norges Ishockeyforbund datert 28. november 2023 at han ble "rimelig sjokkert" av den fremstillingen som gis i dommerrapporten og dommerens egen "vinkling av saken". A presiserer i denne e-posten at han aldri slo dommeren.

5. Domsutvalget bemerker

5.1 Innledning. Prosessuelt.

Ved Idrettsstyrets vedtak 19. januar 2023 i møte nr. 19 (2021-2023), sak 189, som fulgte opp vedtak 11.2 fra det ekstraordinære idrettstinget 2021, ble samtlige bestemmelser om alminnelige disiplinærforføyninger, sanksjoner etter særforbunds regelverk og straffebestemmelser som frem til da utgjorde NIFs lov kapittel 11, flyttet til et særskilt sanksjonsregelverk som er hjemlet i ny NIFs lov § 11-1. Endringen trådte i kraft 1. februar 2023. Det ble ikke gjort endringer i det materielle eller prosessuelle innholdet i de aktuelle bestemmelsene. Når Domsutvalget viser til bestemmelser i sanksjonsregelverket, det vil si NSR, er det altså snakk om de samme bestemmelsene som før endringen stod i NIFs lov kapittel 11. Samtlige bestemmelser har fått ny nummerering ved at paragraftall som i NIFs lov kapittel 11 startet med 11, i sanksjonsregelverket starter med 1.

A var medlem av *** [idrettslag], tilsluttet NIF og *** [idrettskrets], på tidspunktet hvor det påtalte forholdet fant sted. A omfattes dermed av de som kan straffes etter NSR § 1-3 (1) bokstav a. Dette er ikke bestridt i saken.

NIFs påtalenemnd har påtalekompetanse etter NSR § 1-12-1 (1) bokstav b, da Norges Ishockeyforbund har inngitt en anmodning om påtale av A.

Saken har den nødvendige tilknytning til idretten.

Domsutvalget finner sakens faktiske side tilfredsstillende opplyst ved de saksdokumentene som foreligger. Muntlige forhandlinger er heller ikke krevet av noen av partene.

5.2 Skyldspørsmålet

5.2.1 Beviskravet

Idrettstinget vedtok den 3. juni 2023 at beviskravet ved vurderingen av sakens faktiske forhold i påtalesaker, er "klar sannsynlighetsovervekt", jf. NSR § 1-12-3-2 (4) siste setning. Den påtalte handlingen i saken fant sted etter innføringen av dette beviskravet.

Kravet til klar sannsynlighetsovervekt innebærer at det kreves mer enn alminnelig sannsynlighetsovervekt, men mindre enn det strenge beviskravet i strafferetten.

5.2.2 Hendelsesforløpet

Som Påtalenemnda også viser til, er det uenighet om det faktiske hendelsesforløpet.

Partene er enige om opptakten til hendelsen, hvor A var publikum på sin sønns ishockeykamp og reagerte på en annen publikummers adferd. Mens linjedommer B [navn linjedommer] har forklart at han bortviste både A og den andre publikummeren fra hallen, har A forklart at han ikke oppfattet at han ble bortvist, men at han ble med den andre publikummeren ut for å klare opp. A returnerte deretter til hallen, hvor dommerne var i ferd med å starte kampens 2. periode. A ble deretter instruert av dommer B om å forlate hallen på ny. Det er den etterfølgende fysiske kontakten mellom dommer B og A som er sakens kjerne, og partene er uenige om hva som faktisk fant sted.

A har opprinnelig forklart at han tok med tre fingre på toppen av plexiglasset til dommer B og sa "*nå er det vel bra, B, når er det vel bra*". Han slapp deretter hjelmen og forlot hallen. I sitt tilsvaer har A forklart at han tok tak med to fingre på plexiglasset på Bs hjelm, trakk han mot seg og sa at "*nå det vel være greit*". Dommer B har på sin side forklart at A slo han i pannen og traff med middels hard kraft slik at visiret på hjelmen kom ned i Bs nese.

Påtalenemnda mener det ikke foreligger tilstrekkelige bevis for at A slo dommer B, men at det er bevist at A tok grep om dommer Bs hjelm eller visir på en måte som det er naturlig å oppleve som ubehagelig eller truende.

5.2.3 Domsutvalgets vurderinger

Straffeloven har bestemmelser om straff ved utøvet "vold". En handling som er å bedømme som vold etter straffeloven, vil også utgjøre vold etter NSR § 1-4 (1) bokstav b. For at det skal foreligge straffbar vold forutsettes det at det har skjedd en kraftanstrengelse mot en annens legeme, med et visst minstekrav til styrken på kraftanstrengelsen. Det skal foretas en totalvurdering hvor graden av voldsomhet samt handlingens krenkende karakter står sentralt. Det må derfor også legges vekt på omstendighetene ved handlingen.

På bakgrunn av As egne forklaringer og vitneforklaringene har det uomtvistelig vært fysisk kontakt mellom A og dommer B. Kontakten var av en slik art, og ble utøvet med en slik kraft, at B selv og en av hans meddommere oppfattet det som et slag. Meddommeren oppfattet det sågar som et slag med "betydelig kraft".

Selv om man legger til grunn As forklaring om at han ikke slo B, finner Domsutvalget det godtgjort med klar sannsynlighetsovervekt at A tok tak i glasset på Bs hjelm og trakk han mot seg med en viss kraft. Etter Domsutvalgets syn utgjør dette vold etter NSR § 1-4 (1) bokstav b. Domsutvalget legger ved sin vurdering til grunn at det er klar sannsynlighetsovervekt for at A har gjort en kraftanstrengelse mot B legeme som inneholder en kvalifisert grad av kraft og krenkende karakter. Kriteriene for å bedømme handlingen som "vold" er da oppfylt. Volden er også klart å anse som rettsstridig, i det B ikke har samtykket til handlingen og handlingen ligger markant utenfor hva som må anses som påregnelig å bli utsatt for som dommer i en ishockeykamp. Domsutvalget konkluderer etter dette med at A har overtrådt NSR § 1-4 (1) bokstav b.

Domsutvalget finner videre at As adferd "klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse", jf. NSR § 1-4 (1) bokstav j. Dette er en sekkebestemmelse som supplerer de øvrige alternativene i § 1-4 (1) bokstav a til i, men den kan også anvendes i tillegg til de andre bestemmelsene, jf. "Idrett og Juss" 4. utgave side 223. Etter bestemmelsen er det ikke et vilkår at skade faktisk inntrer, det er tilstrekkelig at skade "kan" skje. Domsutvalget finner det klart at når det anvendes rettsstridig vold mot en dommer i en idrettskonkurranse, så er dette en handling som i seg selv er egnet til å skade idrettsarbeidet og idrettens anseelse. Idretten jobber aktivt for å forebygge og forhindre vold mot idrettsdommere. Dette er viktig for å beskytte den individuelle dommeren, men også for å sikre rekruttering og uhildete dommeravgjørelser i idrettskonkurranser.

5.3 Reaksjonsfastsettelsen

Domsutvalget skal fastsette en reaksjon for As utøvelse av rettsstridig vold mot dommer B, jf. NSR § 1-4 (1) bokstav b, og for adferd som klart kan skade idrettsarbeidet og idrettens anseelse, jf. NSR § 1-4 (1) bokstav j.

Påtalememnda har nedlagt påstand om at A nektes adgang til ***hallen og andre ishaller fram til 1. juli 2024 jf. NSR § 1-7 (1) bokstav g. Påtalememnda har imidlertid konkludert med at A kun har overtrådt NSR § 1-4 (1) bokstav j, og ikke også bokstav b.

Vold mot idrettsdommere er alvorlig og helt uakseptabelt. I NIFD-2008-5 uttalte Domsutvalget at vold mot dommere må slås hardt ned på, og at "*det er viktig å bidra til å gi dommere nødvendig beskyttelse mot å bli utsatt for fysiske og verbale angrep. En streng straff vil kunne virke preventivt og understreke den viktige posisjon en dommer har.*"

I skjerpene retning i As sak vektlegger Domsutvalget at volden er utøvet på en idrettsarena med mange tilstedeværende, under en ishockeykamp for yngre spillere (U15).

Domsutvalget har på den andre siden notert seg As anførsler om at dette var en engangsforeteelse, og at A ikke tidligere har vært involvert i lignende episoder. A har over tid engasjert seg aktivt og påtatt seg ansvar som materialforvalter i klubben. Domsutvalget tillegger dette en viss formildende vekt.

Domsutvalget har etter en totalvurdering kommet til at A bør nektes adgang til ***hallen og andre ishaller for en periode på ett år, men regnet fra tidspunktet hvor saken er endelig avgjort, og ikke kun til 1. juli 2024, som påstått av Påtalenemnda. Videre ilegges A tap av retten til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv for samme periode. Domsutvalget har også vurdert om A bør ekskluderes fra klubben, men har lagt vekt på at klubben ikke selv har tatt til orde for dette.

Dommen trer i kraft når saken er endelig avgjort, jf. NSR § 1-15. A har ikke vært suspendert, og A har dermed ikke krav på fratrett for utholdt suspensjon. Domsutvalget finner ikke at As egne opplysninger om at han har holdt seg unna ishallen, får noen innvirkning på utmålingsperioden.

Avgjørelsen er enstemmig.

S l u t n i n g

A, født **.**.1973, dømmes for overtredelse av NIFs sanksjonsregelverk § 1--4 (1) bokstav b – alternativet "rettsstridig vold" – og bokstav j, til nektelse av adgang til ***hallen og andre ishaller i Norge og til tap av rett til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv, for en periode på 1 – ett – år, jf. NIFs sanksjonsregelverk § 1-7 (1) bokstav g og d og (2) og § 1-15.

Trude Gran Melbye

Alf Kirkesæther

Tomasz Edsberg